

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1756/2020
30.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Хоровиц, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“, чији је пуномоћник Драгољуб Рајовић, адвокат из ..., ради накнаде штете и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења из става трећег пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 801/17 од 15.12.2017. године, у седници одржаној 30.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца АА из ... изјављена против решења из става трећег изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 801/17 од 15.12.2017. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2070/13 од 23.11.2016. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде штете због умањења зараде за време удаљења у периоду од 26.05.2006. године до 02.04.2007. године плати појединачне износе ближе одређене у изреци пресуде са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од децембра 2007. године закључно са децембром 2015. године плати појединачне износе ближе одређене у изреци пресуде са законском затезном каматом на сваки износ. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад на радно место ... ЈП „Путеви Србије“ Сектор Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова поступка плати 182.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 801/17 од 15.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 2070/13 од 23.11.2016. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2070/13 од

23.11.2016. године у делу става другог изреке тако што је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због изгубљене зараде за период од децембра 2007. године закључно са септембром 2009. године плати појединачне износе ближе одређене у изреци пресуде са законском затезном каматом на сваки износ, док је у преосталом делу става другог изреке жалба тужиоца одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Ставом трећим изреке, укинута је пресуда Првог основног суда у Београду П1 2070/13 од 23.11.2016. године у ставу трећем изреке и одбачена као неблагоприятна тужба тужиоца од 05.05.2010. године којом је тужилац тражио да се обавеће тужени да тужиоца врати на рад на радно место ... ЈП „Путеви Србије“ – Сектор Ставом четвртим изреке, преиначена је одлука о трошковима парничног поступка садржана у ставу четвртом изреке првостепене пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против решења које је садржано у ставу трећем изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 801/17 од 15.12.2017. године тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), на чију примену упућује члан 506. став 2. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Чланом 441. ЗПП, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Ревизијом се оспорава правилност другостепене одлуке којом је, одлучујући о жалби тужиоца, укинута првостепена пресуда и одбачена тужба као неблагоприятна у делу којим је тужилац тражио да се обавеће тужени да тужиоца врати на рад на радно место Одлука о захтеву тужиоца за враћање на рад на конкретно радно место није спор из члана 441. ЗПП када би ревизија увек била дозвољена.

Закон о парничном поступку у члану 403. став 2. тачка 3. прописује да је ревизија увек дозвољена ако је је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака.

Када је другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, по врсти одлуке то је учињено решењем и у тим случајевима је елиминисана примена поменуте одредбе закона, јер се о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП.

Цитирана одредба члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака, што значи мериторно окончање спора. Решењем којим се одбацује тужба не одлучује се о тужбеном захтеву, а тиме и праву на чије остварење је захтев усмерен. Имајући у виду предмет спора, конкретно захтев тужиоца за враћање на рад на конкретно радно место, те да је решењем другостепеног суда тужба одбачена, у том случају ревизија тужиоца није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Из наведени разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић